

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

O rugare către cetitorii acestei gazete

Prin moartea neuitatului meu prieten Al. Lupeanu-Melin această gazetă a suferit o mare lovitură. Unul din întemeietorii ei și directorul ei de până acuma ne-a părăsit pentru totdeauna.

Deși în anii din urmă nu mai prea scriea, fiind tot cam suferind, și subsemnatul conduceam de fapt redacția, totuși el își spunea regulat gândurile, scriea din când în când câte un articol (cei din urmă doi articoli i-a scris în No. 33 din 15 August 1937) și-l știam în fruntea noastră cu sfaturile și îndemnul sale.

Drept o slabă recunoștință pentru marile sale vrednicii, i-am și închinat lui în întregime numărul trecut al gazetei, iară din numărul de astăzi mai multe pagini, ca să se convingă cetitorii noștri și lumea românească, ce mare valoare a fost Al. Lupeanu-Melin.

Subsemnatul, căruia-i revine de aici înainte greaua sarcină a redacției și administrației, mă voiu nizu să continuu această muncă, cu aceeași veche insuflețire și dragoste cu care am început-o amândoi înainte cu 19 ani. Iar în locul frumoaselor rânduri scrise defiețtatul Al. Lupeanu-Melin mă voiu nizu a câștiga cât mai prețioși colaboratori (împreunălucrători), ca această gazetă și mai ales cetitorii ei să nu sufere pe urma marelui pierderi îndurate.

Greaua sarcină a acestei gazete a fost totdeauna nu Redacția, ci Administrația.

Amândoi conducătorii acestei gazete au făcut până bine de curând marea greșală de a trimite această gazetă tuturor celor ce ne-au cerut-o, chiar și după ce mai mulți ani de-a rândul nu ne-au mai plătit-o. Neuitatul meu prieten era de părerea că cetitorii noștri nu ne vor trage pe sfoară, nu ne vor lăsa în incurătură și oarecând totuși ne vor plăti cu ceace ne-au rămas datori.

Eu eram de altă părere, și anume: cine plătește să citească, iar cine nu, să nu mai primească gazeta. Însă, ca să nu avem neplăceri împreună, am lăsat după el.

Urmarea a fost că datoria noastră la Tipografie se înmulțea din an în an. În sfârșit am ajuns a avea pretensiuni la cetitori mai multe sute de mii Lei,

pretensiuni pe cari nu se prea îmbulzește nime a ni-le plăti.

Dacă am putea încasa și numai jumătate din aceste pretensiuni, „Unirea Poporului“ ar avea ca mâne un palat frumos la Blaj și ar putea ieși nu în 8 ci cel puțin în 10 pagini, împodobite cu chipuri cari de cari mai interesante și mai frumoase.

În fața mormântului încă proaspăt al celui ce a fost Alex. Lupeanu-Melin, îi rog pe toți cetitorii, vechi și noi, ai acestei gazete, să binevoiască a-și plăti abonamentele restante și datoriile ce le au la această gazetă și a nu ne mări grijile și necazurile pe cari le avem.

„Vrednic este lucrătorul de plata sa“, zice sf. Scriptură. Noi însă am muncit cinstit și regulat, și prin urmare suntem vrednici de mica plată din fruntea gazetei.

Să nu se uite nici aceea că subtragerea plății servitorilor și lucrătorilor este unul din cele 4 păcate strigătoare la cer și că prin urmare Dumnezeu îi va urmări și pedepsi pe toți cei ce ne-au neîndreptățit.

Și încă ceva: dacă această gazetă ar ajunge vreodată din cauza răuplatnicilor ca să fie sistată și să nu mai poată apărea, tot răi platnicii vor avea să răspundă în fața lui Dumnezeu pentru această nemeritată nenorocire.

Am spus aceste cuvinte grele, tocmai acum și la acest loc de frunte al gazetei, ca să-și poată da seama toți cetitorii de greutatea în care ne abatem pe urma plătitorilor răi.

Ca să nu se poată scuza nimenea că nu știe cu cât este dator, am început să le trimitem tuturor câte o provocare, din care fiecare poate vedea lămurit, cu cât ne datorează.

Bucatale, poamele, găinile, vitele, oile, cu un cuvânt tot ce vinde țaranul s'a scumpit, așa că foarte ușor poate să ne trimită datoria. Numai voință să fie.

În viitor nu vom mai trimite gazeta decât celor ce ne plătesc.

Redacția își va da toată silința ca „Unirea Poporului“ să nu scadă întru nimic față de trecut. Administrația se va îngriji ca gazeta să ajungă regulat în mâinile cetitorilor. Îi rugăm în schimb și noi pe iubiții noștri cetitori, să bine-

voiască a ne ajuta, prin plata regulată a abonamentului, ca gândurile bune pe cari le avem să le putem duce la îndeplinire.

Aceasta este marea rugare pe care o îndrept, deodată cu acest număr, către cetitorii noștri. Nădădușo că voi fi înțeles și că această gazetă, își va putea continua frumoasa menire pe care, împreună cu Al. Lupeanu-Melin, înainte cu 19 ani, i-am mortit-o: de a fi o prietenă bună, sinceră și credincioasă precum și călăuza creștină a cetitorilor ei.

Cu aceste gânduri și rugăminte ne continuăm calea începută, având aceeași încredere în ajutorul atotputernicului Dumnezeu, al Preacuratei sale Maice și al tuturor sfinților, pe care am avut-o și până acuma. Iar pe cetitorii noștri îi rugăm, să nu ne uite în rugăciunile lor, căci avem convingerea, că fiind Dumnezeu de partea noastră, vom trece ușor peste toate greutatețile, oricât de mari ar fi ele.

Iuliu Maior

Ziua nașterii M. S. Regelui la Blaj.

Ziua de 16 Octombrie, care este ziua nașterii M. S. Regelui, s'a sărbătorit la Blaj cu mare pompă. Toate școlile au sărbătorit separat această mare zi a neamului, vorbind câte un profesor despre însemnătatea zilei. La orele 11 însuși Excelența Sa Mitropolitul Alexandru a ținut să slujească în săbtor de preoți convenita slujbă pentru rege în catedrală. Orașul a fost împodobit cu steaguri trei culori, iară, lumea a ținut să ia parte la slujba din catedrală.

Comunicatul „Agru“-lui. Comitetul central al A. G. R. U.-lui s'a convocat la Cluj duminică 17 Octombrie 1937 sub președinția d-lui Valer Pop, președintele „Agru“-lui. După dezbaterile ședinței d. Valer Pop, a dat citire unui comunicat, prin care își anunță retragerea din demnitatea de președinte și se pune mandatul la dispoziția Congresului General. D' vicepreședinte prof. dr. Alex. Borza și d. secretar general prof. dr. Augustin Popa anunță de asemenea că se retrag din demnitățile ce le ocupă, pun mandatele lor la dispoziția Congresului General, asumându-și integral textul și motivele comunicării făcute de d. Valer Pop. Comitetul Central primește invitația făcută de parohia și „Agru“ din Satu-Mare în zilele de 6, 7 și 8 Noemvrie a. c., când va avea loc consacrarea solemnă a noii catedrale. Comitetul central a rezolvat toate lucrările pregătitoare ale congresului general.

CUM STA LUMEA SI TARA

Ce mai este nou în politică

Mare praznic național la Alba-Iulia — Manevrele regale s'au sfârșit — Când va cădea guvernul — D. Titulescu va veni în țară — De ce n'a mers d. Iorga la Alba-Iulia — A murit generalul Zizi Cantacuzino — Revoluție în Palestina — Ce se mai petrece în Spania

Mare praznic național la Alba-Iulia

În 14 Octombrie Alba-Iulia a îmbrăcat haină de mare praznic, fiindcă între zidurile a avut loc comemorarea celor trei mari mucenici ai neamului Horia, Cloșca și Crișan. La această praznuire au luat parte Maiestatea Sa Regele Carol II, Marele Voevod Mihai, Principele de Hohenzollern, generalul Gamelin, toți bărbații de seamă ai țării, afară de d. Iuliu Maniu, d. Nicolae Iorga și mareșalul Averescu.

Maiestatea Sa Regele a sosit la Alba-Iulia la orele 9³⁰. În gară a fost întâmpinat de primarul orașului cu pâine și sare. De la gară s'a îndreptat spre catedrala încoronării, unde a avut loc un Tedeum slujit de patriarhul Miron Cristea și mitropolitul Bălan al Sibiului înconjurat de un săbor de preoți. La această slujbă au fost defajă și arhierii bisericii române unite, în frunte cu mitropolitul Blajului Dr. Alexandru Nicolescu.

După Tedeum M. Sa Regele și întreaga asistență a pornit pe jos spre monumentul eroilor Horia, Cloșca și Crișan. În fața monumentului s'a făcut o mică slujbă după care a avut loc desvelirea monumentului. Cu acest prilej au rostit cuvântări: mitropolitul Bălan al Sibiului, d. ministru Valer Pop și d. E. Halea, directorul liceului Mihai Viteazul din Alba-Iulia.

Sfârșindu-se cuvântările, Regele, Marele Voevod Mihai și oaspeții au plecat cu automobilele în piața orașului unde au primit defilarea străjerilor, șolmilor și țăranilor din întreaga țară. Cu acest prilej ținutul Munților Apuseni a ținut să-și aducă omagiul său de recunoștință trimițând să ia parte la serbare un număr foarte mare de moși. Numărul tuturor acelor oari au fost de față a trecut peste 100 de mil.

După defilare a avut loc un banchet strașnic. La banchetul acesta, prezidat de M. S. Regele, au luat parte 212 invitați. D. G. Tătărescu a rostit cu acest prilej o cuvântare. I-a răspuns Maiestatea Sa Regele.

Manevrele regale s'au sfârșit

Deși a fost vreme ploioasă, manevrele regale din toamna acestui an, ținute în jurul Sibiului, s'au desfășurat după cea mai bună rânduială.

Maiestatea Sa Regele Carol II a rămas pe deplin satisfăcut de îndemânarea și tăria soldatului român, deasemenea și generalul Gamelin și ceilalți trimiși străini. Încheierea manevrelor s'a făcut cu o impunătoare defilare la Sibiu, de unde Maiestatea Sa a plecat spre Sinaia, după ce a luat parte și la inaugurarea lucrărilor de electrificare a celor 15 comune din ținutul Sibiului.

Când va cădea guvernul?

Nu știm cu adevărat. Se svonește însă că între 10 și 15 Noembrie i-se va împlini cu ade-

vărat sorocul. D. Ministru Inculeț a spus de altfel, așa cam cu jumătate de gură, că între luna Decembrie și luna Martie cel mai târziu vom avea cu siguranță alegeri generale pentru casa țării. De vom trăi, le vom vedea și pe acelea, de va vrea Dumnezeu.

D. Titulescu va veni în țară

S'a răspândit din nou șovonul că d. Nicolae Titulescu, fostul nostru ministru de externe, va veni, cam până la 1 Noembrie, în țară. Că se va adevăra sau nu acest șovon, vom vedea.

De ce n'a mers d. N. Iorga la Alba-Iulia

Neamul Românesc, gazeta d. Nicolae Iorga, scrie următoarele despre lipsa acestui mare bărbat de la praznicul național ținut la Alba-Iulia:

„D. profesor N. Iorga n'a înțeles să ia parte la praznicul de la Alba-Iulia, deoarece n'a fost invitat în calitatea cuvenită”.

Dânsul a răspuns Președinției de Consiliu care l-a invitat următoarele:

»Am fost invitat în calitatea de șef de partid».

»Eu nu sunt șef de partid».

»Am fost invitat în calitatea de fost președinte de consiliu».

»Nu sunt mândru de a fi avut această calitate».

Noul președinte al partidului „Totul pentru țară”

În 10 Octombrie la orele 5 dimineața a încetat din viață, la un sanatoriu din București, generalul Cantacuzino-Grănicerul.

Acest bărbat a făcut o frumoasă carieră militară și s'a dovedit, pe front, în vremea războiului celui mare, a fi fost unul dintre cei mai viteji ofițeri ai țării.

În vremea din urmă a vieții a intrat în politică, înscriindu-se ca membru în Garda de Fier și ajungând președinte al partidului »Totul pentru țară«. În această calitate a muncit din greu pentru întărirea acestui partid pe care el l-a crezut a fi singurul, dintre toate partidele, în stare să îmbunătățească soarta neamului.

Înmormântarea lui a avut loc în ziua de 12 Octombrie. O mulțime de fruntași ai Gărzii din întreaga țară i-au petrecut osemintele până la marginea mormântului, dând, în felul acesta, cinstea cuvenită aceleia care a fost pentru ei generalul Zizi Cantacuzino.

Sfârșindu-se înmormântarea comitetul de conducere al partidului »Totul pentru țară« s'a întrunit în ziua de 13 Octombrie, la București, spre a alege un alt președinte în locul celui trecut în împărăția dreptilor. Norocul a căzut pe capul inginerului Clime, care a fost ales pe doi ani.

În Palestina a izbucnit revoluția

De multă vreme treburile în Palestina nu mai merg bine. Evreii și Arabii când li-se ivea prilejul, începeau să se călțue unii pe alții de doamne ferește. În vremea din urmă însă lucrurile merg rău de tot. Micile hârțueli au ajuns acum a fi revoluție în toată legea. Arabii au luat armele și s'au răscolit asupra evreilor și a englezilor. În furia lor, ei nu cruță nimic. Au aprins cel mai mare aeroport din Palestina, care a ars până la temelie. Englezii au arestat 48 de arabi pentru că au făcut ispravă aceasta și au pus asupra întregii populații arabe un bir de 5000 de lire sterline ca despăgubire. Măsurile acestea în loc să aducă liniște au atârșat și mai tare focul revoluției care s'a întins acum peste întreg cuprinsul Palestinei.

O groaznică luptă aeriană pe frontul spaniol

Cea mai mare și mai înspăimântătoare luptă aeriană din războiul din Spania a fost în ziua de 14 Octombrie în apropiere de Saragosa. Patruzeci de avioane roșii au plecat la orele 8 dimineața spre Saragosa. La o depărtare de câțiva km. de oraș au fost întâmpinate de câteva escadrile de avioane de vânătoare naționaliste, cari s'au năpustit asupra lor cu toată furia. Lupta a durat o oră și un sfert. Autoritățile militare naționaliste au anunțat căderea alor 13 avioane roșii. Avioanele bolșevice au început din nou atacul, dar au fost iarăși bătute. Șapte din ele au căzut în mâinile naționaliștilor.

La orele 4 și jumătate după amiază s'a sfârșit groaznică luptă. Bolșevicii au pierdut 20 de avioane, iar naționaliștii vreo 15. Măcelul acesta a fost unul dintre cele mai îngrozitoare din întreg războiul spaniol.

Din Lonea jud. Hunedoara

Azi sunt mulți creștini cu numele, dar sunt puțini acela cari trăesc, gândesc și muncesc așa cum se cade să facă adevărații creștini. Printre acești puțini amintim aci cu multă bucurie pe membrii „Agrului” din Lonea jud. Hunedoara. Aceștia au cumpărat în anul acesta cărți și rechizite școlare pentru 30 copii orfani de la școala primară din comună în valoare de 3463 Lei. Au înzestrat cu îmbrăcăminte și încălțăminte în valoare de 2182 pe alți 6 orfani și au făcut rost de hrană pentru 2 văduve sărace cu o droaie de copii în jurul lor. În total ajutoarele făcute cu acest prilej de acești membrii vrednici se urcă la suma de 5645 Lei. Partea leului în adunarea acestor bani o are d. prefect Mlocu, de aceea credincioșii din Lonea îl aduc, în numele Agrului, cele mai călduroase mulțumiri. Toate acestea sunt fapte cu adevărat creștinești. Pe calea aceasta și numai pe aceasta omenirea se va face mai bună și mai vrednică de Hristos. Fapta celor din Lonea să ne slujească de pildă tuturor.

Datoriile față de biserică se vor încasa de aici înainte prin percepători. Ministerul Finanțelor a dat ordin ca percepătorii să încaseze datoriile față de biserică, întrucât ar cere-o aceasta parohiile. Așadar de aici înainte nu se vor mai putea păgubi bisericile, ca până acuma.

Ziua misionară

Duminecă în 24 Octombrie, cea din urmă duminică din această lună, se va sărbători în toată lumea așa-numita zi misionară. Aceasta înseamnă că în acea duminică se vor face rugăciuni în toate bisericile catolice ale lumii pentru întoarcerea păgânilor la biserica adevărată. Tot atunci se vor face însă și colecte de bani, de bucate ori de fructe în favorul acestor păgâni.

Căci de întoarcerea acestor păgâni la biserica adevărată se îngrijesc 16 050 preoți călugări, 7 805 frați laici, 38 504 călugărițe, 70 000 cateheți, 773 studenți și clerici, 43 000 învățători și învățătoare, 103 medici și 3 777 tineri. Așadar o armată întreagă, pe care o plătește sf. Părinte dela Roma.

Banii din cari îi susține însă îi adună prin colecte din toată lumea, totemai în această duminică.

Noi Români, până bine de curând, n'am contribuit cu nimic la această minunată operă. Abia de 2 ani încoace contribuim și noi cu foarte puțin.

Aducându-ne aminte de cuvintele Domnului nostru Isus Hristos: „Și alți oi am, cari nu sunt din staulul acesta. Și acelea mi-se cade a le zduce. Și va fi o turmă și un păstor“, vă îndemnăm și noi, dragi cetitori, să contribuiți cu rugăciunile voastre și cu obolul vostru la această operă, în duminica de 24 Octombrie.

Nu uitați că toți credincioșii cari în această zi misionară se cuminesc și se roagă pentru întoarcerea necredincioșilor, câștigă indulgențe plene; iar aceia cari cu inimă înfrântă și cu evlavie vor lua parte la vremea din slujbele sfinte ce se vor oficia în acea zi și se vor ruga pentru întoarcerea păgânilor, vor dobândi indulgențe parțiale de 7 ani.

Dela creștinii îndepărtați

În *Micile Insule de la Sonde*, în anul 1936 au fost 22 520 botezări față de 257 354 creștini catolici cați erau până aci.

Cel mai important partid politic din *Travancore în India* și-a ales de președinte pe un catolic, d. M. Joseph.

Un *Negru din New York* s'a făcut Părinte Alb. Timărul Negru, P. Glover, și-a slujit

la 11 Iulie prima liturghie, în fața unei mari mulțimi, la care se imbulzeau Negrii, chiar și cei de lege protestantă. Părinții Albi sunt misionari între negrii în Africa și Americă. Numai în Statele Unite se găsesse 300.600 Negri.

Catolicismul din India își sărbătorește 50 ani de ființă, în luna Decembrie, printr'un congres eharistic, la Madras, unde este mormântul sfântului apostol Toma.

De 50 ani, catolicismul în India a ajuns să aibă 60 episcopii și 4 milioane de credincioși, cu vreo 4000 de preoți.

Cutremurul de pământ, ce a avut loc la 1 Aug. la Shantung în China, a surpat reședința episcopescă, biserica, seminarul, școala, mănăstirea și casa parohială.

La *Faransi în Madagascar* a fost sfinită, cu mare solemnitate, o nouă biserică ridicată de misionar, pentru cei 15 mii catolici din jur.

Provincia Kanson din China, abia scăpată de tâlhari și comuniști, cari ani de rând au jefuit-o, acum e lovită de o grozavă epidemie de difterie.

Marele Colegiu Catolic (școală) din Ceylon a început la 1896 cu 307 elevi, anul trecut a avut 1861 elevi. Un alt colegiu, tot acolo, des:his la 1926, are 1018 elevi. Frumos număr!

La unii *Indiani din Panama* e obiceiul că dacă le moare cineva, îl încheie în coliba lor, dau foc la colibă și ei se mută aiurea!

Șezătoare culturală în Vulcan.

„Agrul“ din Vulcan și-a început activitatea printr'o frumoasă șezătoare culturală ținută în 26 Sept. a. c. Programul a fost înjghebat de „Corul bisericii române unite din Vulcan“. Cu prilejul acesta s'a jucat „Fetița orfană“, feerie muzicală scrisă de fostul nostru director Alexandru Lupeanu-Melin. Conducător a fost d. inv. Lazăr Voln. D. Eugen Suciu, licențiat în drept și teolog absolvent, a ținut o frumoasă cuvântare despre cinste, care a fost ascultată, cu multă băgare de seamă, de un număr mare de credincioși români uniți din Vulcan.

STIRILE ȘĂPTĂMÂNII

Mari serbări la Sinaia. În 26 Octombrie Sinaia va îmbrăca haina mândră de mare praznic românesc, fiindcă atunci Marele Voevod Mihai va fi înălțat la rangul de sublocotenent. Cu prilejul acesta vor fi de față delegații din Cehoslovacia, Jugoslavia, Grecia, Turcia, Suedia, Anglia, Polonia și Franța. Aceasta din urmă va fi reprezentată printr'o misune militară, în frunte cu generalul George, subșeful marelui stat major francez.

Amânarea congresului Ligii Antirevizioniste Române. Congresul Ligii Antirevizioniste Române, care era să se țină în ziua de 31 Octombrie, se amână pe ziua de 7 Noembrie și se va ține la Târgu-Mureș.

Nouii călugărițe la noi în țară. Ministerul Cultelor a dat voie călugărițelor franceze numite ale „Bunvestiri cerești“ ca să-și deschidă o casă la noi în România. Aceste călugărițe se roagă foarte mult și se jertesc pentru binele oamenilor.

Monedele de 5 Lei nu mai sunt bune, începând cu anul nou viitor. Ministerul Finanțelor a hotărât ca, începând cu ziua de 1 Ianuarie 1937, să nu mai aibă valoare monedele de 5 Lei cu chipul Marelui Voevod Mihai. Cetitorii noștri să nu uite acest lucru.

Prețuri maxime la uneltele agricole. Ministerul Industriei și al Comerțului a dat un ordin foarte de mare valoare pentru plugarii noștri: s'au fixat prețuri maxime pentru toate uneltele agricole, ca pluguri, grape, tăvălugi, rarițe, sape, trupa (părțile plugului care atârână de grindei în jos și care umblă prin pământ). Prin aceasta plugarii noștri au ajuns să li-se împlinească o veche și dreaptă dorință.

O mamă fără de inimă. Niște muncitori dela Oradea, în vreme ce se întorceau spre casă dela Brașov, au fost oprți în gara Brașov de o doamnă frumos îmbrăcată, care avea cu ea un băiețel de vreo trei anișori. Aceasta i-a rugat să albe bunătatea careva dintre ei să ducă până în gara Apahida pe băiețel și să-l predea acolo mamei lui care a fost înștiințată de sosirea odraslei și va aștepta în gară. Muncitorul Birău Iuliu a primit el însărcinarea aceasta. A luat copilul cu sine pe tren, dar când a ajuns în gara Apahida, n'a găsit nici o mamă care să-și aștepte copilul. Atunci și-a continuat drumul spre Cluj, unde după ce a ajuns, s'a dus la poliție și a prezentat copilul spunând toată povestea întâmplării sale. Comisariatul de poliție a dus copilul la azilul de copii și a început cercetările de lipsă spre a-i găsi pe mama cea fără de inimă.

A nins pe munții Banatului. În vremea din urmă un trig mare s'a făcut aproape în toată țara. Pe munții din jurul Caransebeșului, Semenicul, Muntele mic a căzut zăpadă groasă de 10—15 cm. Se vede că se cam apropie nepoftita iarnă.

Nemți n'au voie să mănânce pâine moale. Președintele federației Industriei alimentare din Germania a trimis poruncă tuturor brutarilor din țară prin care li oprește de a

Foametea în Africa

Secetă, lăcuste, războiu între diferitele neamuri, produc de multe ori grozavă foamete în Africa Centrală. Călugărițele trimise de sf. Părinte îi cercetează pe nenorociții cari cad frânți de durere, în noroiu ori prin păduri.

mai vinde cumpărătorilor pâine proaspătă. În felul acesta cred conducătorii Germaniei de azi, că vor ajunge la o mare înflorire economică a țării și prin urmare vor strânge mari bogății cu ajutorul cărora să-și cumpere toate celea de lipsă pentru susținerea unei armate puternice care să bîge groază în lumea întreagă.

Mărturia cânilor. Un om bogat din Viena a fost vestit printr-o scrisoare că nevasta lui își cam face de cap cu alții. Voind să se convingă de adevărătatea acestei lucruri, a plecat într-o călătorie lungă și l-a însărcinat pe un dedectiv să-l supravegheze nevasta. La întoarcere detectivul i-a spus că scrisoarea pe care a primit o i-a spus tot adevărul. Bogătașul văzându-se înșelat a cerut imediat divorțul. Nevasta lui, care nu voia să se despartă de el cu una cu două, a cerut să-l plătească o sumă mare de bani din care să poată trăi. În fața judecătorilor era și tinărul prieten al doamnei bogătanului. Acesta a început să arate judecătorilor că el nu-i cu nimic vinovat, de oarece casa în care locuiesc cei doi soți este bine păzită de doi câni grozavci. Bogătanul auzind mărturisirea a plecat acasă și peste câteva clipe a venit din nou la tribunal întovărășit de cei doi câni ai săi. Când a intrat pe ușa în sala de debateri, lumea care era de față s'a speriat de înfățișarea cânilor. Până și judecătorii au început să cam tremure. Aceștia n'au făcut nimănui nici un rău, ci s'au îndreptat liniștiți spre tinărul inginer, nu spre al mușca ci spre a-i mângâia. Purtarea aceasta a lor a fost de ajuns pentru ca judecătorii să se convingă de adevărătatea plângerii soțului înșelat.

A murit cel mai mare aviator chinez. Trupele japoneze s'au năpustit cu toată furia asupra chinezilor. Avioanele chineze au încercat să li se opună cu multă putere, dar n'au prea isbutit să-le zdrobească. Ba din potrivă șase avioane chineze au fost prăbușite de artileria japoneză, cât ai plesni în palme. Printre morții rămași pe câmpul de bătăe cu acest prilej nefericit s'a găsit și maiorul Liau-Fei. Acesta fusese cel mai bun aviator chinez. Moartea însă nu l-a cruțat nici pe el ci l-a trecut în liniștita împărăție a umbrelor.

Un nou fel de avion. Marile uzine „Foke-Wulf” din Bremen, din Germania, au fabricat un nou fel de avion, care poartă numirea de „W. 200 Kondor”. Avionul acesta are patru motoare și zboară cu o viteză mijlocie de 350 kilometri pe oră. El poate duce, în dragă voce, 30 de oameni dintr-o parte într'alta a pământului prin împărăția cea atât de primejdioasă a aerului.

Aviz

Parohia greco-cat. română sf. Ion Botezătorul, din Farell, Pennsylvania, dorind să aibe un preot din Transilvania, lansează pe această cale un apel călduros către onorații preoți, cari cu aprobarea Excelenței Sale Dr. Alexandru Nicolescu, Mitropolitul Blajului, ar dori să vină în America, să se adreseze susnumitei parohii pentru informațiuni detaliate.

Adresa: **Comitetul parohial Mc. Dowell National Bank, Shavon, Penna. U. S. A.**

845 (1-4)

Vorbirile

rostite la înmormântarea fostului nostru director Al. Lupeanu-Melin

Cuvântarea Păr. Dr. Victor Macaveiu

„Luptă bună m'am luptat, cursul l-am plinit (2 Tim. 4 7)“.

Cu 4 săptămâni în urmă, exact în aceeași zi de Vineri, la aceeași oră târzie a zilei, exact pe același drum — în așteptarea reculeasă a publicului blăjan, în sunetul solemn al clopotelor acestei Catedrale — sosia la Blaj trupul fără de suflare al uneia dintre figurile proeminente ale Blajului de astăzi, venerabilul prepozit al Capitlului din Blaj.

Aseară la aceeași oră sosiau la Blaj osămintele pământești ale aceluia care a fost Alexandru Lupeanu-Melin directorul liceelor de fete, a celui teoretic și a celui comercial, bibliotecarul arhidiecezan, directorul despărțământului local al Astei culturale, fondatorul și directorul gazetei „Unirea Poporului”, distinsul scriitor și bunul prieten al atâtor dintre noi.

Alexandru Lupeanu-Melin — ca să varieze ultimele șire ale ultimului său volum — „nu mai este între cei vii... s'a mutat și el la străbuni“.

Cine va fi omul, și când se va găsi condeiu inspirat, care să adaugă un nou capitol la volumul „Evocărilor din viața Blajului” — capitol care să immortalizeze figura frumoasă a lui Al. Lupeanu? Condeiu, care să prindă în slove de aur viața și activitatea lui, condeiu care să zugrăvească cu același talent, cu aceeași duioșie pe omul care dispăre azi dintre noi cei vii, pentru ca un nume mai mult să se adaugă în istoria Blajului, în Panteonul de glorie al fiilor acestui orașel?...

Când mă gândesc că abia câteva săptămâni în urmă am îngropat pe prepozitul Iacob Popa, că, cu alte câteva săptămâni în urmă, a dispărut din Blaj un tiner și mult promițător talent literar, care a fost profesorul Pavel Dan, când mă gândesc, că în anii din urmă Blajul a pierdut dintre oamenii săi câteva figuri din cele mai distinse, începând cu regretatul Coltor, cu marele Mitropolit Vasile, cu venerabilul și laboriosul vicar metropolitan Ambrosiu Chețianu — când mă gândesc la toți acești dispăruți din viața Blajului — imi vine fără de voie pe buze întrebarea: ce este asta, „ce taină este această”, ce este cu moartea atâtor figuri alese ale Blajului, dispărute în interval așa de scurt de pe arena vieții noastre pământești? Mă întreb eu și poate și mulți dintre DVoastre! — Domnul ia dintre noi și cheamă la sine pe cei mai buni ai noștri, pe cei mai aleși, pe cei mai chemați să reprezinte idealurile micului nostru orașel.

Și nu mă încumet, și departe să fie de la mine, ca să încerc a da un răspuns hotărît acestei întrebări!

Poate Domnului i-au fost mai dragi aceste suflete, poate vrea ca, cu un moment mai de grabă să le ducă la răsplata cea veșnică? Poate a vrut Domnul, ca moartea lor să fie un prilej mai mult pentru noi, un îndemn mai mult, ca să le urmăm pilda vieții și activității lor, pilda ultimelor ceasuri și clipe de viață, pilda edificatoare a unui sfârșit creștinesc, împăcat cu oamenii și împăcat cu Dumnezeu.

Căci așa a fost și sfârșitul lui Alex. Lupeanu! Recules în fața morții, încrezător în prevedința Dumnezeiască, în mila Domnului, credincios fiu al bisericii, a cărei cauză

a slujit-o, ale căreia mângăieri și ale căreia taine le-a primit în repețite rânduri, mai ales în vremea boalei sale necruțătoare — după o viață, în care el a căutat să-și facă datoria față de neamul său, față de slujba sa, și a căutat să fructifice cât mai bine talanții pe cari îi i-a îndredințat Ziditorul său!

Dar, I. A., socotesc că este un lucru zadarnic, să încercăm a scruta voința celui Atotputernic! Ființa mărginită cum ar putea cunoaște voința celui Nemărginit? Cum ar putea firul de praf, de țărână, care este, în definitiv, omul, să îndrăznească a dori să cunoască tainele celui Nevăzut și Neapropiat? Să cunoască sfaturile și hotărârile celui Nepătruns?

„Văzut-am sbuciumul, pe care l-a dat Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să se sbuciume“ — spune Eccleziastul Vechiului Testament — după ce tot el se întrebă: „Care este fotosul celui ce lucrează întru osteneala, pe care o ia asupra-și?”

Și răspunsul înțelept este:

„Toate le-a făcut Dumnezeu frumoase și la timpul lor, dar pe lângă aceasta el a învăluit priceperea lor, ca omul să nu găsească lucrului făcut de Dumnezeu nici începutul, nici sfârșitul“... „Căci ceea ce a fost, este ceea ce va mai fi; și ceea ce va mai fi, a fost în alte vremuri“... Eccl. 3, 9—11; 3. 15).

Acesta este răspunsul înțeleptului din Testament. Și același este răspunsul Psalmistului (118, 75): „Cunoscut-am Doamne, că drepte sunt judecățile tale“. Și același este răspunsul, și mai clar și mai hotărît, al N. Testament, al învățăturii creștine, care, pentru mângăierea noastră ne proiectează nădejdea unei învieri, a unei reînvieri viitoare, a unei prevedințe prea bune și atot puterice, în a cărei mână ne găsim cu toții, mari și mici, bogați și săraci, oameni învățați și oameni de rând, indivizi și neamuri.

* * *

Lupeanu este mort! Și mare este golul, pe care el îl lasă între noi și în sufletele noastre.

Cu el dispăre un ales fiu al neamului și al bisericii noastre, un distins om al școlii, un distins personaj cultural, un mare iubitor al păturei țărănești, un entuziast iubitor și cunoscător al Blajului, un mare talent de scriitor, mai ales de neîntrecut scriitor popular, al cărui loc nu vedem încă cine îl va umplea, cu aceeași măsură și cu aceeași pricepere. Dispare un om, care a știut să-și câștige și-și personal și mai ales Blajului — școlilor și bisericii lui — simpatii și prietenii pretutindenea pe cuprinsul țării noastre românești, fără să vorbească de prietenia și de aprecierea de care el s'a bucurat în mijlocul nostru, în mijlocul aceluia cu cari a trăit alături, muncind zi de zi și atâția ani dearândul.

Acel ce vă vorbește din acest loc — și vă vorbește cu glasul emoționat și cu sufletul cuprins de durere — este în măsură să-și amintească atâtea momente, atâtea prilejuri, să cunoască atâtea din năzuințele, din înfăptuirile pe atâtea terene ale aceluia pe care îl deplângem astăzi.

Mi-a fost dat să cunosc pe acest copil de țăran, de mic meseriaș, din Fărău, născut la 1887, care a început școala la Aiud, a continuat-o la liceul din Blaj, apoi la Oradea și iarăși la Blaj în Seminar și în urmă la Cluj și la Budapesta la Universitate —

mi-a fost dat să-l cunosc și să-l remarc mai întâiu în seminarul din Blaj, când societatea de lectură a teologilor noștri i-a publicat cea dintâiu lucrare — o traducere adaptată a volumașului *Vatra Familiară* a scriitorului german Fr. X. Wetzel — și când — la apariția celui dintâiu număr din revista „Cultura Creștină” a profesorilor de teologie din aceea vreme — îi ceream, în vacanța de Crăciun a anului școlar 1910/11 să-și spună, el, alumnul seminarului, părerea asupra revistei profesorilor săi. Pentru ca acelaș Lupeanu, în toamna anului 1935, să se atașeze cu tot sufletul la hotărârea de a reinvia aceeaș revistă, hotărâre luată la olaltă cu alți câțiva prietini și tovarăși de muncă.

La moartea marelui Bunea, Lupeanu, care era în anul al IV-lea de teologie — împreună cu alți doi colegi — alcătuește cu neasemănata pricepere frumosul volum „*Albumul Bunea*”, meit să perpetueze amintirea marelui bărbat care era atunci rectorul Seminarului nostru.

Acestea au fost începuturile literare ale lui Alexandru Lupeanu, începuturi, cari au continuat cu o serie întreagă de lucrări scrise toate cu aceeaș peană măiastră și cu aceeaș fanatică dragoste pentru poporul său, pentru trecutul lui, pentru țărani lui, pentru copiii lui, cu aceeaș dragoste pentru Blajul, pe care l-a făcut cunoscut ca nimeni altul prin broșurile ocazionale scrise pentru vizitatorii lui, ca și prin conferențele, unele ținute și la Radio, asupra comorilor literare și istorice ale Blajului.

Cununa acestei activități sunt cele 3 piese teatrale — două pentru popor — și una „*Fetița orfană*”, cu subiect luat din mitologia poporului nostru, a cărei valoare literară și artistică a fost apreciată la atâtea ocazii când a fost reprezentată, chiar și la Teatrul Național din București.

Și ca o supremă încununare a activității sale literare — vai, așa de fără de vreme întreruptă — Lupeanu ne-a lăsat aceea frumoasă apologie a Blajului, a oamenilor lui: *Evocările din viața Blajului*, terminată pe patul suferințelor dela Cluj în preziua aniversării bicentenare a Blajului nostru.

Dar înșirarea lucrărilor pe care ne-a dat-o pe coperta „*Evocărilor*” este abia o parte a activității sale literare. Câte notițe, câți articoli se găsesc aproape în toate gazetele și revistele literare și științifice din ultimile 3 decenii, semnate de Dascălul Sandu, de Sandu Popii ori de A. Melin?, începând dela foile părintelui Moța dela Orăștie, dela „*Răvașul*”, părintelui Dăianu, dela „*Solia Satelor*”, apărută tot la Cluj, până la *Convorbirile literare* dela Iași resp. București!

Nu voi aminti apoi munca lui dezinteresată, în cadrele foii pe care el a întemeiat-o și a condus-o ca director până astăzi, în cadrele „*Unirii Poporului*”, vreme de aproape 20 de ani — dela 1919 până astăzi — și care l-a deschis calea spre vicepreședinția Sindicatului ziaristilor și ușa Asociației Scriitorilor români.

Dar Lupeanu nu a fost numai gazetar și literat dela masa de scris. A fost și un om, care a ieșit pe arena publică, omul care a căutat marile prilejuri de afirmare culturală a neamului nostru. — În cadrele *Astrei*, a celei locale, ca și în calitatea de membru în *Comitetul ei central*, el s'a afirmat ca unul dintre fruntașii acțiunilor noastre culturale mari, luând cuvântul temperat și senin, în acelaș timp cald și entuziast, pretutindenea unde avea ceva de spus. Și câte nu avea de spus omul acesta, calm, cuminte, chibzuit și orientat în atâtea

probleme de cultură, de estetică, de folklor etc.

Nu este de mirare deci, că numărul prietenilor și admiratorilor săi a crescut mereu, că atâtea lume căuta să-l cunoască, că atâtea lume îl înconjura cu respectul ei, că i-a păstrat o dragoste și o simpatie, ca puțini altora. Fiindcă era — și ca om — de o delicateță sufletească, de o bunătate chiar, de un umor sănătos, pe care îi-l mărturisesc atâtea din scrierile lui, dintre cari va fi destul să amintesc acel plin pe viață volumaș, cu povestea lui „*Niță Zdrenghea*”.

Un singur lucru putea să-l supere și să-l infurie une-ori: când cineva, chiar în cerc de prieteni și de sigur cu bune gânduri, lovea în ceea ce i-se părea lui că nu trebuie lovit: în scăderi și în defectele esplicabile ale vieții românești, ale patriei românești și a orânduierilor ei, de după războiu. — De sigur își amintea de conflictul avut pe temă națională în Seminarul rom. cat. unguresc din Oradea, unde fusese trimis mai întâiu pentru studiile teologice, conflict terminat cu eliminarea lui de acolo, și cu revenirea în seminarul din Blaj.

Dar să continuu, din amintirile mele.

În toamna anului 1915 Lupeanu se găsea la Secarămbu, în casa fratelui său preot acolo — în vremea războiului mondial — după ce se înscrișese la universitatea din Cluj și mai apoi la Budapesta, când rectorul Internatului de băieți de pe atunci l-a întrebat, dacă e învoit să vină ca subprefect la Internat. Lupeanu a primit și de atunci el a devenit blăjan, indentificat întru toate cu idealurile Blajului, în curând ca profesor și mai târziu ca director al liceelor de fete. — Profesor înzestrat ca nimeni altul cu cunoștințele de istorie românească și de literatură românească, director înzestrat cu autoritatea și prestigiul, pe care îi-l dădeau activitatea și talentele lui! Dar să nu uit nici de activitatea lui dela *Biblioteca Centrală* a cărei grije a preluat-o, puțină vreme după ce aceasta bibliotecă, împrăștiată prin atâtea camere obscure pe la liceul cel vechiu etc., își găsisse o așezare statornică și un început de organizare în clădirea-i actuală.

A încercat să cunoască aceasta bibliotecă și comorile ei. A strâns și a adunat într'un corp separat aceea ce găsea el că este mai de valoare și mai vrednic de arătat vizitatorilor și cercetătorilor ei. — A început să facă dosare din atâtea scrisori importante cari zăceau împrăștiate prin lăzi. Durere, că nu a mai ajuns ca să prelucre nici el însuși decât foarte puțin din ceea-ce rămâne astăzi rezervat pentru urmașii săi și pentru cei ce se vor găsi, ca să reia firul de cercetări și studii pe temeiul isvoarelor ce se găsesc la Bibl. Centrală, adunate la olaltă de harnicul ei bibliotecar Al. Lupeanu.

Lupeanu a făcut și politică. Politică, în *senzul nobil* al cuvântului. Nu a fost un militant, nu a fost un exponent... A fost un credincios statornic. Fusese deputat în primul parlament al României întregite, și a fost — până cu câțiva ani în urmă — membru și vicepreședinte al Consiliului județan de Târnava-Mică, unde vorba lui cuminte și așezată avea darul să potolească patimi și discuții aprinse chiar între adversari politici. — Ca o frumoasă dovadă rețin amintirea câtorva ședințe ale aceluși Consiliu și rețin mai ales amintirea câtorva adunări generale ale comitetelor școlare județene, unde era delegat al Consiliului județan, și unde cuvântul lui aducea calmul și entuziasmul sănătos pentru marile probleme ale școlii și ale culturii populare, în mijlocul unor

oameni, cari aveau și ei nevoie să fie ridicăți deasupra micilor patimi și preocupări mărunte omenești, și aveau nevoie să fie îndrumați spre chemarea adevărată a misiunii lor.

Și acum încă câteva cuvinte I. A. despre „*blăjeanul*” Lupeanu!

Nu știu, dacă cineva a iubit mai mult Blajul și trecutul lui, dacă cineva a căutat să cunoască și să facă cunoscut Blajul și oamenii lui mai mult de cât Lupeanu. Nu știu, dacă altcineva a ținut, mai mult decât Lupeanu, ca să se continue tradiția de cultură a Blajului — mai ales după ce, din șirul Blăjenilor dispăruseră atâtea figuri mari culturale, ca d. p. Moldovănuț, Bunea, Mihalyi, Vasile Suci, Gav. Precup, Dr. I. Rațiu, Al. Ciura etc.

Fără de exagerare pot spune, că după unirea cea mare, Lupeanu a fost dacă nu *inițiatorul*, cel puțin *primul secundant* în toate mișcărilor și acțiunile culturale dela Blaj.

La Astra locală, la școala ei țărănoască, la casina română, ca și la Reuniunea femeilor noastre, la conferențele Extensiunii Universitare, la toate ocaziile, Lupeanu era în frunte. Conferențele ținute în iarna și primăvara aceasta, în vederea bicentenarului Blajului, au fost inițiate și aranjate de Lupeanu. Chiar la serbările jubilarie ale *Astrei* din toamna trecută, partea leului, de muncă și de reușită, tot lui i-a revenit, grație devotamentului cu care s'a pus în slujba realizării acelor serbări.

Iată de ce numele tău și amintirea ta, dragă Lupeanu, va rămânea vie în sufletele noastre, alături de a marilor înaintași și dascăli blăjeni pentru cari și tu aveai atâtea admirație.

În viață, neamul acesta ți-a dat ceea ce putea să-ți dea, cu oarecare sgarcenie, e adevărat. Câteva decorații pe cari le-ai meritat pe deplin pentru munca ta, pentru sufletul tău: ordinul *Ferdinand* în grad de ofițer, Bene Merenti cl. II, Steaua și Coroana României în grad de ofițer etc.

Dar mai pe sus de toate trebuie să fie mulțumirea ta sufletească și mândria noastră pentru munca ce ai prestat-o. Această muncă îți va păstra amintirea în istoria neamului și a bisericii, în istoria Blajului.

Astăzi, tu pleci din mijlocul nostru. Alături de regretele noastre ale tuturor, se înșirue regretul I. P. S. Mitropolitului nostru, care a ținut să te cerceteze și pe patul tău de boală, și să-ți dea și atunci, ca și acum, binecuvântarea Sa.

Alături de frații tăi iubiți, Romul și Octavian, de nepoata ta dșoara învățătoare M. Dobrin, și de celelalte rudeni ale tale, jalea și regretul nostru te însoțesc pe drumul din urmă: prietenii și cunoștii tăi, colegii și elevele tale, și acest public îndurerat, — și poate atâtea alții cari nu au putut fi azi aci, — cari vor păstra amintirea ta și cari se vor ruga, ca Domnul să-ți dea odihna meritată dincolo de această viață.

Dumnezeu, te odihnească în pacer!

Cuvântarea d. Inspector șef Gh. Popa

În numele Ministerului Educației Naționale d. inspector șef *Gh. Popa*, a rostit următoarele cuvinte:

Reprezentând Ministerul Educației Naționale am venit să exprim cele mai adânc simțite păreri de rău pentru plecarea timpurie dintre noi a aceluia, care mai presus de toate a fost un mare educator.

Alexandru Lupeanu a dezvoltat o prețioasă activitate literară, în paginile căreia școlii, cu toată viața ei, a fost evocată cu măiestrie și cu căldură; literatura lui pentru popor a servit în primul rând marelui ideal de educație reli-

gioasă-morală a pătrei noastre fărânești. Strălucita lui activitate ziaristică a aruncat timp de 3 decenii sămânță de învățătură și bună creștere în ogorul vieții publice românești și, în special, în ogorul vieții dela țară. Munca lui de fiecare zi în serviciul școlii, muncă începută în anul 1916 la școala civilă de fete din Blaj și continuată la liceul de fete dela 1919 încoace, a picurat zi de zi în sufletele a generații de eleve și elevi balzam de învățătură și de bună creștere omenească și românească. Prin toate laturile activității sale profesionale și publice, Al. Lupeanu a făcut deci, în primul rând, educație: pentru școală și pentru marele public.

Dar dacă este adevărat, că în acțiunea educativă factorul cel mai viu, cel mai de efect este exemplul însuși al educatorului, atunci trebuie să recunoaștem cu toții, că Alex. Lupeanu a fost un mare educator mai ales prin pilduitoarea lui viață.

Pasiune de carte și de învățătură niciodată istovită, dăruire de sine fără margini pentru mai binele obștei, modestie și cumpătate, muncă fără preget și spirit de sacrificiu, dragoste de copii și iubire curată de popor, tărie morală, resemnare și credință — iată pe scurt tabloul exemplarei vieți a lui Al. Lupeanu.

Prin această viață plină de virtute, de abnegație și devotament, prin această trăire împreună cu poporul, din care cu truda ne-am ridicat cu toții și ale cărui trebuințe materiale și sufletești suntem datori să-le căutăm și să-le servim, Al. Lupeanu a fost un rar exemplu viu și pilduitor de educație pentru tinerimea română, amenințată în vremile noastre să nu mai cunoască tipul vechiului intelectual ardelean idealist, activ și desinteresat.

Iată de ce noi, oamenii școlii, simțim astăzi atât de dureros pierderea lui Alex. Lupeanu.

Ne mângâie un singur gând: viața oamenilor este pilduitoare și după moarte. Alex. Lupeanu a lăsat un testament emoționant de modest în ce privește bunurile materiale; dar ne-a lăsat pilda unei vieți rare, pe care generațiile tinere, străduitoare spre bună creștere omenească și românească, vor trebui și de azi înainte s'o cunoască și s'o urmeze.

Astfel și după moarte Al. Lupeanu nu va înceta să fie ceea ce a fost în viață: un mare educator al tineretului și poporului românesc. Astfel, munca lui fără preget va fi pe deplin răsplătită, suferințele lui grele vor fi nobil răscumpărate și Alex. Lupeanu, și după moarte, viu va fi între noi.

Odihnească în pace!

Cuvântarea d. Dr. Aurel Buteanu

D. Dr. Aurel Buteanu, președintele Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat, profund emoționat, a rostit o cuvântare emoționantă, pe care o rezumăm:

Altădată noi gazetarii ardeleni veneam la Blajul părinților noștri și al tradițiilor glorioase, să ne îmbărbătăm și să luăm curaj pentru lupta națională, sau să asistăm la momente solemne din viața neamului. Dat ne este astăzi să venim să deplângem pierderea unui fiu ilustru al neamului, ale cărui merite nu sunt încă cunoscut în adevărata lor valoare și care a adus glorie Blajului.

Sindicatul Presei Române din Ardeal și Banat, deplânge în Lupeanu Melin un coleg cu inimă de aur, cu infinită cuminenție și râvnă la muncă și îndrumare. El a fost spiritus rector al nostru, prezent cu sfatul, cu voința și cu fapta oricâte ori aveam nevoie de el. Ziariștii ardeleni îi datorează nespuse de mult. El trebuia să președea de ani de zile această asociație a noastră. Modestia lui înăscută și dragostea fără margini pe care a purtat-o așezămintelor din Blaj cari

l-au reținut aici l-au făcut să se mulțumească cu un rol aparent secundar în organizația mânăitorilor de condei dar de primul rang ca îndrumător. Abia când ne gândim la toate acestea, prețuim în adevărata ei tristețe, marea pierdere pe care am încercat-o. Alte cuvântări au subliniat meritele lui, pe diverse țărâniuri ale vieții publice. Mie îmi revine să arăt ceea ce fostul nostru coleg a făcut în ogorul presei.

Presă este o instituție fundamentală a poporului nostru. Prin ea a respirat neamul subjugat, prin ea și-a cântat victoria, prin ea se informează astăzi și informează lumea asupra activității noastre pentru progresul omenirii. În presă Lupeanu Melin și-a ales partea cea mai grea. Nu a râvnit nici palate cu redacții încăpătoare, cu mașini rapide și uriașe, nici să fie director de ziar cu sute de mii de exemplare, care să cenzureze pe toți și să îndrume ca un dictator. El s'a mulțumit cu rolul modest de *luminător al țărânimii*, trimitând de aici, din umilele încăperi ale redacției sale din Blaj, slovă de luminare, de desfătare și de îndemn în satele noastre oropsite și azi. Scrisul lui nu a fost o desfășurare pur mecanică, ci o misiune adevărată animată de o concepție înaltă, de o idee morală. Un luptător în serviciul Blajului și al victoriei ideilor sale.

În istoria sa bicentenară, Blajul a repurtat trei victorii importante. A fost victoria religioasă prin care ne-am încopciat în marea familie a latinității și din care a izvorât redeșteptarea conștiinței romanității noastre. A doua victorie a fost aceea a naționalismului luminat al lui Bărnăuțiu, din care porcede originea politică a realizării idealului neamului de a ne crea un stat național unitar. A treia și cea mai mare victorie a Blajului este victoria culturală. Munca de două secole a școlilor din Blaj a creat în neamul românesc condițiunile culturale absolut necesare pentru a putea realiza Unirea. Crearea unui stat este un moment care nu e determinat numai de faptele de arme, ci cel puțin în aceeași măsură și de structura spirituală, de gradul de dezvoltare culturală a unui popor. Școlile din Blaj și iradierile lor pe întreg pământul românesc, au pregătit armătura culturală care a fost o condiție indispensabilă pentru a putea realiza Unirea tuturor Românilor.

Dar Blajul mai are o chemare. Blajul trebuie să aibă a patra biruință: biruința etice sale. De aici trebuie să învețe neamul felul de viață care este merit să-l urce pe treptele civilizației și a progresului. Blajul ne învață sobrietate, modestie, iubirea de aproapele, generozitate, luptă pentru drepturi și aprigă împlinire a datoriilor și mai presus de toate el ne învață cum trebuie să fie o viață închinată *binelui colectiv al națiunii*. Această biruință a spiritului Blajului, o pregătea prin munele lui, prin scrisul lui și cu pilda vieții lui Alexandru Lupeanu-Melin.

Complect desinteresat, Lupeanu Melin nu a râvnit nici o răsplată. S'a mulțumit cu aceea că îi era împăcată conștiința atunci când se întreba dacă și-a îndeplinit datoria față de neam!

Că Lupeanu nu a avut nici o răsplată materială pentru munca lui, ne-o dovedește testamentul atât de impresionant pe care l-a lăsat. Și să nu uităm că el a fost director de liceu, așa cum sunt alții cari prin școală n'au clădit caractere ei palate, și el a fost și ziarist într-o vreme când și această profesiune aduce bogăție aceluia cari o practică fără scrupule, desbrăcați de conștiință, punându-se în slujba persoanelor și nu a ideilor!

El a fost, cum s'ar zice, un cumulară dar un cumulară la muncă și nu la îmbogățire! Pe urma lui nu rămân palate — ci numai câteva dulapuri cu cărți, câteva lăzi cu manuscrise și întreaga lui avere, este mobilierul sărac al unei singure camere, cu câteva „scaune mai bune și mai rele”... pe care le lasă moștenire familiei sale.

Viața lui Alexandru-Melin constituie un exemplu pentru fiecare fiu al neamului, după cum activitatea lui în ogorul presei constituie un exemplu pentru noi gazetarii. Vom păstra cu sfințenie învățămintele sale și vă asigurăm că ele vor rodi în sufletul nostru.

Sindicatul Presei Române din Ardeal și Banat face prin glasul meu legământ solemn de a cultiva spiritul și amintirea lui Alexandru Lupeanu-Melin. Pentru păstrarea mereu vie a memoriei lui, instituim un premiu anual care se va acorda unui elev sau eleve a Blajului, care în decursul unui an școlar va face cea mai frumoasă luerare la Societatea de lectură sau în cadrul conferințelor școlare, despre opera și activitatea scumpului nostru dispărut. Elevi și eleve ale Blajului, cari stați azi încremenite mai mult în fața misterului morții, decât în fața pierderii mari pe care o îndură neamul nostru, pierdere de care nu vă puteți da încă seama, inspirați-vă din gândul și opera lui Alexandru Lupeanu, din sensul vieții lui, fiindcă marele vostru profesor în acest chip va continua să vă călăuzească și după moarte pe drumul care duce la înțelegerea adevăratului sens nobil al vieții pe care cu atâta dragoste — în viață fiind — v-a îndemnat să pășiți.

Blajului, acest izvor nesecat de oameni de carte și cultură, îi urez cu atât mai mult să găsească cât mai curând un demn continuator pentru opera de evocare a trecutului său, începută de Melin, fiindcă știu că în casa noastră a presei ardeleni, ani mulți vor trece până când se va ivi o minte luminată și un spirit atât de ales ca al defunctului coleg Lupeanu!

Iubite frate Alexandre, în clipa aceasta de despărțiri, când s'au prăbușit toate planurile ce le făuream împreună pentru înzestrarea Sindicatului nostru, pentru construirea Sanatorului care să asigure bătrânețele gazetarilor cari și-au irosit energiile în lupta pentru unitatea națională, pentru scoaterea unui săptămânal mare și bogat pentru familiile intelectualilor noștri, ne-a rămas ca singur îndreptar, sfatul tău luminat din trecut pe care ne vom niza să-l ținem și să-l traducem în realitate, știind că astfel împlinim un deziderat al vieții tale.

Ziariștii Români din Ardeal și Banat îți vor păstra neștearsă amintirea! Dormi în pace!

Cuvântarea dlui Horea Teculescu, dir. Lic. de băieți din Sighișoara

Rostind cuvintele de bun rămas ale scriitorilor români, d. Horia Teculescu arată că suplînim prin flori și lacrimi vorbele ce le smulgem cu greu din suflet. A murit un dascăl luminat, un prieten bun, un scriitor care a fost nu numai un măestru evocator al Blajului, dar care cu marea lui putere de pătrundere a știut să prindă și să eternizeze câteva tipuri din viața Ardealului. Un scriitor, care înainte de război a atras luarea aminte asupra sa, a Regelui Carol I. printr'o vibrantă pagină în care presimțea unirea ce avea să vină.

Din faptele lui să-i desgropăm sufletul. Lupeanu-Melin a fost un educator al tinerimii și un îndemnatorec mânăitor al condeiiului. Ce îndemn mai minunat pentru tineret, decât viața lui trăită în slujba unui ideal?

Pe drumul care duce la istoricul cimitir al Blajului, pe cărarea aceasta albă și fără întoarcere, de dincolo de viață, glasul lui se adresează în șoaptă tineretului pe care l-a iubit: *Impliniți-vă datoria față de neam!*

Cuvântul dlui prim-pretor Micu

Alexandru Lupeanu-Melin s'a întors la Blaj.

Dar întoarcerea sa, nu e prilej de bucurie ca de altădată; întoarcerea sa a făcut ca drapelul cernit să-și falfăie întristarea peste

zidurile oraşului, iar inimile noastre să se umple de durere. Eram aproape siguri de acest sfârşit, ştiindu-i suferinţa, şi văzându-l pe zi ce trece tot mai slăbit, dar totuşi cu greu ne putem obişnui cu gândul morţii sale. Şi acum când vocea lui de îndrumător, pe care ne-am obişnuit să o auzim în orice ocazie, s'a stins pentru totdeauna, — vin în numele Reuniunii Femeilor Române Unite, care a depus o cunună nevestejiată pe acest sicriu, să deplâng pe secretarul ei general, care a fost Alexandru Lupeanu, vrednicul urmaş în această calitate al neuitatului episcop Vasile Hossu şi al eruditului canonic Victor Smigelski.

E, care nu a cunoscut alintările mamei, nici dragostea căminului, s'a simţit în mijlocul acestei societăţi ca în sânul propriei familii.

Apărea ca un simplu îndrumător în rezolvarea chestiunilor aflătoare la ordinea de zi, dar îl puteam vedea apărând în mod atât de impunător, atunci când mersul Reuniunii se afla la răspântie, exemplul modul cum a reprezentat Reuniunea la Congresul general al Uniunii Femeilor Române în Bucureşti, sau în compunerea memoriului ce a fost înaintat marilor bărbaţi de Stat Ionel Brăteanu, cu scopul de a fi ridicată localitatea Blaj Opid la rangul de Capitală de judeţ.

În cadrul activităţii Reuniunii Femeilor Române Unite apărea ca un înţelegător al celorlora, cari trăiesc în mizerie, dar atunci când Reuniunea Femeilor, în jurul căreia se concentrează astăzi o bună parte din activitatea social-caritativă dezvoltată aici în Blaj, la apelul prezidenţei, pentru înfiinţarea Căminului săracilor, s'a dovedit pătruns de spiritul de jertfă, punând bază din avutul său fondului „Pâinea săracilor”.

Când Blajul îl deplânge ca pe unul dintre cei mai scumpei fii ai lui, Reuniunea Femeilor Române Unite din Blaj, roagă creştineşte pământul sacru al Blajului, în care odihnesc atâtea figuri măreţe ale neamului românesc şi ale bisericii unite, să primească alături, în sânul său şi trupul fratelui nostru Alexandru Lupeanu, iar Tu Doamne primeşte sufletul lui în locaşul dreptilor Tăi.

Telegrame de condoleanţe

Excelenţei Sale Mitropolit Alexandru
Blaj

Cluj 8 Oct. 1937. — La noua şi crunta durere ce încercă Blajul şi rog respectuos să primim din partea Astei îndoliate sincere condoleanţe. La înmormântarea de mâinire Asociaţia va fi reprezentată prin dl vicepreşedinte Dr. Preda.
Iuliu Moldovan

Redactorul »Unirea Poporului»

Blaj

Bucureşti, 8 Oct. 1937. — Deplânge, împreună cu membrii redacţiei pe întmosul director Lupeanu.

Augustin Calian

Lugoş, 9 Oct. 1937.

Dragă Prietene Maior,

Cu multă durere sufletească am luat cunoştinţă astăzi despre trecerea la cele veşnice a neuitatului nostru prieten, a valorosului scriitor-gazetar şi a înflăcăratului suflet de român, care a fost regretatul Alexandru Lupeanu-Melin directorul »Unirea Poporului».

Primeşte din partea mea expresia celor mai sincere condoleanţe. Voi aduce pentru el, la sf. Altar, sf. jertfă liturgică, ca să aibă parte de mărirea cerească. Aici între noi, pomenirea lui va rămâne neşteritoare.

Urez »Unirea Poporului», ca mergând înainte

pe linia ce aşi trasat împreună cu distinsul dispărut, să continue opera de luminare a poporului românesc, păstrând cinstea unui nume care e cel mai strălucitor în istoria presei populare din Ardeal.

Primeşte, dragă Prietene, expresia deosebitei consideraţiuni ce-ţi păstrez

Dr. Nicolae Brinzeu
prepozit capltular

Biblioteca Centrală

Blaj

Bucureşti, 8 Oct 1937. — Direcţiunea Liceului Mihail Viteazul din Bucureşti şi corpul profesoral exprimă adânci regrete pentru pierderea lui Lupeanu directorul bibliotecii. Elevii Liceului nostru nu vor uita niciodată primirea prietenească pe care le a făcut-o mereu şi vastele lui cunoştinţe pe cari li-le împărtaşea.

Ion Roman directorul
Liceului Mihail Viteazul

»Unirea Poporului»

Blaj

Mărghita, 9 Oct 1937. — Plâng cu toţi românii buni moartea ziaristului desăvârşit Lupeanu. Condoleanţe adânc simţite. Luni celebres sfânta liturghie pentru repositul.

Arhidiacon protopop Băliban

Octavian Lupeanu profesor

Blaj

Ocna Mureş, 9 Oct. 1937. — Împărtaşim durerea ce încercăşi prin pierderea neuitatului D.-Voastre frate.

Florica Avrămuşiu, Alexandru Nagy, Lucreţia Nicoară Odo Şerban, Savu Anton, Bulbuc Maria Doroban

Capitulul Mitropolitan

Blaj

Cluj, 8 Oct. 1937. Deplângem pierderea ireparabilă a marelui cărturar şi neîntrecutului povestitor ardelean Alexandru Lupeanu.

Familia Birtolon Cluj

Biblioteca Centrală

Blaj

Bucureşti, 8 Oct 1937 — Societatea Prietenilor Istoriei Literare îşi exprimă regretul profund pentru pierderea savantului său membru şi a omului care ştia să răspândească ştiinţa cu atâta jarmec

Onor. Redacţia »Unirea Poporului»

Blaj

Am rămas profund mişcat de moartea prematură a Directorului »Unirea Poporului» Al. Lupeanu-Melin. Gazeta D-Voastră pierde, nu numai pe întemeietorul ei de acum sunt 19 ani, dar pierde mai vărtos pe omul cu slovă de aur, al cărui scris era mult gustat de poporul nostru dela ţară

Sunt alături de D-Voastră în această mare pierdere ce îndurafi. Bunul Dumnezeu să Vă îndărească scrisul creştinesc şi pe mai departe, iar fratelui Melin să-i facă parte cu dreptul, că multe poveşti bune a împărtaşit cu scrisul său, în scurta lui viaţă de pe acest pământ.

Rupea, 10 Oct. 1937, Evg. Ciungan
paroh-uprot. on. Rupea

»Unirea Poporului»

Blaj

Aghireş, 9 Oct. 1937. — Cu adâncă durere deplângem moartea valorosului om de cultură şi înflăcărat adorator al Blajului Alexandru Lupeanu-Melin, nobil prieten, iubit coleg de şcoală şi nepreţuit director al gazetei noastre. Regret că fiind bolnav nu pot să-i dau cinstea din urmă, petrecându-l la groapă. Dumnezeu să-l odihnească şi să-l numere între aleşii săi.

Dr. Traian Denghel

Atenţiune!

Nu cumpăraţi aparate de Radio, înainte de a consulta firma

Cartea Românească S. A.

Diclosănmărtin şi Suc. BLAJ

Cele mai moderne şi cele mai noi tipuri din seria simfonică PHILIPS LUMOPHON şi alte la priză şi cu baterii.

839 (1-1)

Dos Nr. 1703-935

MINISTERUL JUSTIŢIEI

Comisiunea de naturalizare

D-l Ştefan Schell, supus maghiar, proprietar de pământ, domiciliat în com. Chendul Mic, jud. Târnava-Mică născut în Budapesta la data de 8 Aprilie 1910, de religie rom. cath., venit şi stabilit în ţară în anul 1932, a făcut la această Comisiune cerere de a i se acorda naţionalitatea română, declarând că renunţă la cetăţenia maghiară şi la orice altă supuşenie străină.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică aceasta spre ştiinţa acelor care ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispoziţiunilor art. 23 din z'isa lege.

844 (1-1)

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No 154-1937

Publicaţie de licitaţie

Subsemnat Şef Portărei prin această publică că în baza deciziei No. G. 1128-1937 a judecătoriei mixte Blaj, în favoarea reclaman-tului Banca Târnaveană s. p. a. Blaj, repr. prin avocatul Dr. Lud. E. yadi Blaj pentru încasarea creanţei de 5673 Lei — bial şi acc. se fixează termen de licitaţie pe ziua 23 Octomvrie 1937 orele 3 p. m. la faţa locului în Cergăul-marela la domiciliul urm. unde se vor vinde prin licitaţie publică judiciară 2 bivoliţe, 1 vacă, 2 purezi, 3 coşere, 2 coteşe şi altele în valoare de 22.000 Lei.

În caz de nevoie şi sub preţul de estimare: Dumbrăveni, la 20 Sept. 1937.

Judecătoria Mixtă Mediaş

No. G. 3419/2/1937.

Publicaţie de licitaţie

Subsemnatul delegat judecătoresc, în baza deciziei Nr. 1302-1937, a judecătoriei mixte Mediaş, în favoarea Văd. Raveca Muntean, contra urmăritului din comuna Moşna Nr. 460, pentru încasarea capitalului de 600 lei şi 494 Lei speco stabilite deja, se fixează termen pe ziua de 22 Oct. 1937, ora 15 la faţa locului, unde se vor vinde, prin licitaţie publică, mobile de casă, porci, soteţ, fân, lemne de foc şi altele, evaluate în sumă de lei 2000. În caz de lipsă şi sub preţul de estimare.

În cazul că aceste bunuri ar fi fost sechestrate şi de alţii, prezenta licitaţie este ordonată şi în favoarea acestora.

Mediaş, la 5 Oct. 1937.

Delegat Judecătoresc

S. G. Oaneş

(842 1-1)

România, Judecătoria Mixtă Mediaș

Nr. G. 2590/3/1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc, în baza deciziei Nr. 980—1937, a acestei judecătoriai, prin aceasta public, că în favorul Irinei Breuer, repr. prin Dr. C. Aslău contra urmăritului dom. în Mediaș Str. Brusturilor 41—43, pentru încasarea sumei de 400 lei capital și accesorii, se termen pe ziua de 28 Oct. 1937 ora 16, la fața locului, unde se vor vinde prin licitație publică mobile de casă evaluate în sumă de lei 750. În caz contrar și sub prețul de estimare.

În cazul când aceste obiecte ar fi fost suprachestrate și de alții, prezenta licitație este ordonată și în favorul acestora.

Mediaș, la 14 Oct. 1937.

Delegat judecătoresc:

843 (1—1)

S. G. Oaneș

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică

No. 87—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2265—1931 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Târnăveană s. a. Blaj repr. prin avocatul Dr. L. Eseyedi din Blaj pentru încasarea creanței de 4593 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 25 Octombrie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în Cergăul Mare dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 vaci, 1 cal 3 porci, 1 șură și un ear în valoare de 15.600 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni la 21 IX 1937.

(835) 1—1

I. ZAIȚA portărel

**Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

Nr. 330—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1985—1937 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Târnăveană s. a. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Eseyedi din Blaj pentru încasarea creanței de 802 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Octombrie 1937 orele 4 p. m. la fața locului în Bucurdea grănoasă, la domiciliul urmăritorilor Casa No. 270 și la Hodăi după pădure unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 5 porci, 1 coșer, 80 feldere porumb și 14 oi în valoare de 10.400 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 27 Sep. 1937.

832 (1—1)

Portărel: ZAIȚA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică

No. 504—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1922—1931 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Vidu Vasile repr. prin avocatul Dr. Ludovic Eseyedi din Blaj pentru încasarea creanței de 667 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Octombrie 1937 orele 11 a. m. la fața locului în Țapu domiciliul urmăritului No. — unde se vor vinde prin li-

citație publică judiciară, 1 iapă, 1 căruță, un coșer și un coteț în valoare de 4000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 27 Septembrie 1937.

(834) 1—1

părtărel I. ZAIȚA

**Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

No. 331—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1987—1937 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Târnăveană S. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Lud. Eseyedi Blaj pentru încasarea creanței de 7726 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Octombrie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în Bucurdea grănoasă la domiciliul urmăritorilor unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 iapă, 1 căruță, 1 ear pt. vite, 1 ham, 11 perie, 14 oi și 4 porci și altele în valoare de 10500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni 27 Sept. 1937.

(833) 1—1

Șef portărel: ZAIȚA

**Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

No. 332—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1988—1937 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Gheorghe Bolgar lui Gheorghe repr. prin avocatul Dr. Ludovic Eseyedi Blaj pentru încasarea creanței de 3200 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 25 Octombrie 1937 orele 11 p. m. la fața locului în Bucurdea grănoasă la Hodăi după pădure unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 14 oi, 4 porci, 1 ladă de brad și 1 lavită în valoare de 6350 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 23 Sept. 1937.

837 (1—1)

Șef portărel FLEFLEA

**Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

No. 346—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2126—1937 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Târnăveană din Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Eseyedi adv. Blaj pentru încasarea creanței de 4175 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 25 Octombrie 1937 orele 4 a. m. la fața locului în comună Cergăul Mare No. casei 185 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 vacă, 1 ear, 1 cotețiu, 1 purcel, 1 coșer, 1 taur, 1 vițea, 1 ear în valoare de 11.600 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, 20 Sept. 1937.

838 (1—1)

Șef portărel FLEFLEA

**Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

No. 265—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1750—1937

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Coop. de Păstrare și Împrumut din Țapu repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru încasarea creanței de 2223 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Octombrie 1937 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Țapu, domiciliul urmăritorilor, casa No. 7, 16 și 99, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 5 porci, 1 cal, 3 ear pentru vite, 2 vaci, una vițea, una șură și altele în valoare de 11.600 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 28 Sept. 1937.

857 (1—1)

Portărel ZAIȚA

**Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

Nr. 352—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2358—1936 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Mărginean Ionim lui Dumitru repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj, pentru încasarea creanței de 1446 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 29 Octombrie, anul 1937 orele 5 p. m. la fața locului în comuna Cisteiul Român, la dom. urmăritului Casa No. 53 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 2 cai galbeni, un porc alb și 2 șopruți în valoare de 7900 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 27 Sept. 1937.

858 (1—1)

portărel: I ZAIȚA

**Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

No. 581—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1972—1937 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Unită pentru Industrie și Hipotecă S. A. Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru încasarea creanței de 1181 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 30 Octombrie 1937 orele 5 p. m. la fața locului în Bucurdea grănoasă, domiciliul urmăritorilor No. 920 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 5 porci, un cal, un hambar, un coșer, una șură și una vacă în valoare de 10.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 30 Sept. 1937.

856 (1—1)

I. ZAIȚA portărel

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică

No. 535—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5910—1937 a judecătoriai mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Ioan repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru încasarea creanței reduse la 2850 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 30 Octombrie, 1937 orele 2 1/2 p. m. la fața locului în Bița, domiciliul urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 cal, un motor de benzină, una căruță, doi porci, și două sroafe în valoare de 13.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 30 Septembrie 1937.

(855) 1—1

I. ZAIȚA portărel